పానకంలో పుడక

ఆఫీసు నుంచి, వస్తూనే, వాసు జయని కౌగిలిలోకి లాక్కొన్నాడు.

"అబ్బ! ఉండండీ" అని వదిలించుకుంది.

"ఎందుకటండీ?"

"కంపు, ఆఫీసుకంపు"

మరయితే మీరిలా ఉండకూడదండీ"

"ఎలా ఉండాలండీ?"

"నాలా"

"ఉండి?"

"గుండిగలో"

ఏ గుండిగలో"

"స్నానాల గది నీళ్ళగుండిగలో సరిగంగస్నానాలు"

"ఛీ పోండీ"

జయ, కళ్ళల్లో, సంతోషం గెంతులేస్తుంటే, చిరునవ్వు, పెదవుల్లో, చిలిపితనం చిందులేస్తోంది.

"తొందరగా స్నానం చేసి రండి. ఈ రోజు మినప్పప్పు రుబ్బి జాంగ్రీ దహీవడా చేశాను"

సరే తప్పుతుందా? దేవిగారి ఆజ్ఞ" అంటూ డ్రస్‌మార్చుకున్నాడు. స్నానాలగదిలోకి దారితీశాడు.

అనుమానంగా అతని కళ్ళల్లోకి చూస్తూ సబ్బు అందించింది జయ.

తరువాత టవలూ అలాగే అందించబోయింది.

"కళ్ళల్లోకి, చూస్తే లాభమేముందండీ," అంటూ చటుక్కున జయని బాత్‌రూమ్‌లోకి లాగి తలుపుగడియ పెట్టేసాడు.

"అయ్యయ్యో ఉండండీ" అని జయ, ఎంతగింజుకున్నా నీళ్ళల్లో ముద్దుల్లో తడిసిపోక తప్పలేదు.

జయ ముస్తాబంతా తడిసి పోయింది.

తొందరగా బాత్‌రూం తలుపు తీసుకుని వంటింటిలోకి ఉడాయించింది.

స్నానంపూర్తి కానిచ్చి గదిలోకి వచ్చాడు వాసు.

వాసు గదిలో నుంచీ, జయ వంటింటి లోంచీ ముస్తాబై వచ్చి, మధ్య వరండాలో ఒకరికెదురుగా ఒకరు కూర్చున్నారు.

జయ అలా రావడం చూసి, వాసు ముఖం ముడుచుకుని వెనక్కి తిరిగి గదిలో కొచ్చేశాడు.

తనూ అతని వెనకాలే వచ్చి. "రండి ఫలహారం చేద్దురుగాని" అంది.

రానని తలఊపాడు.

"ఏంటట"?

ఏమో చెప్పలేదు. ముఖం ముడుచుకున్నాడు.

"ఓహో. కోపంటావా?"

అవునన్నట్టు ముఖం పైకీ కిందకీ తిప్పాడు.

ఆదిమధ్యం రమణమ్మ

"ఎందుకుట?"

చెప్పనన్నట్లు అడ్డంగా తలతిప్పాడు.

"బాగుంది వరస. మీ ముఖభావాల భాష నాకు పూర్తిగా రాదు మహాశయా, మీరు పెదవి విప్పక తప్పదు"

"అయితే, వంటింటిలోని నీ బట్టలపెట్టె గదిలోకి తెచ్చెయ్యి" ఫక్కున నవ్వింది జయ. పొట్ట చేతపట్టుకుని పడి పడీ నవ్వింది. జయ అలా నవ్వుతూనే. ముందుకీ వెనక్కీ జరుగుతున్న ఆమె నన్నని నడుం దగ్గిర్కి లాక్కోవాలని పిస్తోంది. కాని కోపం నటిస్తున్నడయ్యో. నటన సరిగా లేకపోతే మర్దనచేస్తుంది జయ.

"మరీ అలా నవ్వకు" అని రెండు చేతులా ఆమె భుజాలు పట్టి, విస్సురుగా వెనక్కినెట్టాడు.

"నీ పుట్టింటి రేకుల బట్టల పెట్టె వంటింట్లోనే ఉండాలి అది గదిలోకి రాకూడదు" అని మీరే కదటండీ ఆర్డర్ వేశారు!

"రాకపోతే పోయింది. అందులో బట్టలు పెట్టకు"

"మామూలు రోజు వారీ చీరలేగా అందులో పెట్టుకుంటున్నాను. మంచి చీరెలన్నీ గదిలో అలమారలోనే ఉన్నాయయ్యో. ఇంతకూ ఏమిటట సంగతీ, బట్టలు అందులో ఎందుకు పెట్టుకోకూడదు?"

"ఏమో నవ్వు బట్టలు ఎందులోనైనా పెట్టుకో బట్టలు మార్చుకోవడం, గదిలోనే జరగాలి."

"మీరున్నారని వంటింటిలో కెళ్ళా" అంది. కొంటెగా చూస్తూ చిలిపిగా నవ్వుతూ.

"నేను ఉన్నా లేకపోయినాను"

"అదా మీ బాధ? అన్యాయం శృంగారం పోషిస్తుకుంటే, నాకు అందం పోతుందండీ, రండి, మీకు ఆకలి లేకపోతే చెప్పండి. నాకు చాలా ఆకలిగా ఉంది. నేను తినేస్తాను" అంటూ వాలుజడ అటూ ఇటూ ఊపుకుంటూ బాపూ బొమ్మలా వంటింటిలోకి దారి తీసింది జయ.

ఆవిడ వెనకాలే, ఆవిడ అందాన్ని తృప్తిగా తిలకిస్తూ డైనింగ్ టేబిల్ దగ్గర కూర్చున్నాడు.

అతని కెదురుగా తనూ కూర్చుని ప్లేట్స్‌లో ఫలహారాలు సర్దింది.

"ఒకరి ముఖం ఒకరు చూస్తుకూర్చుంటే తిండేం సహిస్తుంది? ఇలా నా ప్రక్క కొచ్చి కూర్చోరాదూ?"

"కూర్చోవలసి వచ్చినప్పుడు కూర్చుంటాలేండి. ముఖాని కేసి చూసుకుంటే ఏంలెండి. తిండి కడుపులోకే వెడుతుంది."

తినడానికి ఉపక్రమించారు. పదార్థాలు చాలా బాగున్నాయి. ప్రశాంత ముఖంలో కన పడనీయకుండా జాగ్రత్తపడి పెదవులు బిగపెట్టాడు.

"తీపి అట్టేతినకు జయ"

"ఎందుచేత?"

"నీ పెదవులు మరీ తీపెక్కుతాయి ప్రమాదం కదా"

"కారం అట్టే తినకండి"

"ఎందుకుట?"

"మీకు కోపం వస్తే బతిమాలడం నాకు మహా చిరాకు"

ఫక్కున నవ్వాడు.

తనూ నవ్వింది.

ఇద్దరికీ పలకమారింది.

ఇద్దరూ మంచినీళ్ళు త్రాగారు తలలు మాత్రం ఒకరిది ఒకరు చేత్తులో తట్టుకున్నారు.

"అబ్బబ్బ! కాసేపు బుద్ధిగా ఉండగు ఎంతో అవస్థపడి చేశాను. సరిగా తిననీయకపోతే ఎలా?

"వండుతూనే తినేయలేకపోయావా"

"ఈసారి అట్లాగే చేస్తానులెండి"

"ఇంతకీ వంట అయిందా?"

"లేదు ఇవి చేసేసరికి నీరసం ... ది. దాని సంగతి తరువాత చూద్దాం ... అని వదిలేశాను"

"పోన్లే, ఈ వం... మంచి చీరెతో ముస్తాబవు, ... తిరిగి వచ్చేటపుడు హోటల్లో ...

"పడకలు కూడా అక్క...?"

"అక్కర్లే ఎందుకూ ... ఇద్దరూ ఇంటికొచ్చేద్దాం"

"సరే అయితే ...

తయారయింది.

ఎనిమిదిగంట... ల్లో భోజనం చేసి ...

జయ వం... ని మనో

చీరమార్చుకువచ్చింది. తెల్ల చీరలో మల్లెపూవులా మెరిసిపోతూ గదిలో ప్రవేశించింది.

వాసు మంచంమీద వెల్లకిలా పడుకున్నాడు.

"నా మల్లెపూవా, మందమారుతమా మంచి గంధమా మనోహరరూపసుమా, రావే నారాణీ, పాటలా పాడాడు.

"చాలించండి కవిత్వం" అని సిగ్గు తో మొగ్గలా ముడుచుకుని అతని గుండెలమీద తలవాల్చింది.

ఇంతలో

"బాబోయ్, అమ్మోయ్ కొట్టకండీ కొట్టకండీ చచ్చిపోతేవండోయ్. మీకు దణ్ణమండీ"

అన్న ఆర్తనాదాలు నిర్విరామంగా వినిపిస్తున్నాయి.

తమ గది కిటికీకి ఎదురుగా ఉన్న కిటికీలోంచి ఒక స్త్రీకంఠం ఆర్తిగా వినిపించింది.

అమాంతం గా కౌగిలి విడిపించుకుని కిటికీ దగ్గరికి వచ్చింది. జయ.

"బాబోయ్ దణ్ణం పెడతానండీ, అత్తా మీరైనా చెప్పండీ"

అని ఆవిడ దగ్గరికి వచ్చింది. ఠపీ ఠపీ మని పిడుగులాంటి దెబ్బలు చరిచాడు.

నిలువునా కోపంతో భయంత బాధ రోషంతో ఒణికి పోయింది జయ.

"ఏయ్ ఏంటది ఆగండి?" అంది ఆవేశంతో గట్టిగా కిటికీ తలుపులు గోడకేసి కొట్టింది.

ప్రమాదం, గుర్తించిన వాసు. ఆమె వెనకాల త్రాచుపాములా వ్రేలాడుతున్న జడను అందుకుని వెనక్కి లాగి చేతుల్లో బంధించాడు ఆమెని.

"ఉండండీ అని విరిదిలించుకోబోయింది జయ ఆవేశంతో ఊగిపోతోంది.

"ఏంటి జయా నీకు మతి పోయిందా? వారు భార్యా భర్తలు భార్యని కొడుతున్నాడు."

"అదే ఎందుకు అలా కొట్టడం? వాడి అంతులేల్చేస్తాను"

"అలా కుదరదు జయ అసలెందుకు కొడుతున్నాడో ఆమె ఏం తప్పు చేసిందో"

"అదే మీ మగవాళ్ళ అహం. ఆవిడ ఏం తప్పు చేసిందో అని. తెల్లవారి లేచి సవాలక్ష తప్పులు చేస్తారు మీ మగవాళ్ళు. మా ఆడవాళ్ళు అలా బాదుతున్నారా.

"లేదనుకో అయినా అది భార్యభర్తల వ్యవహారం. వాళ్ళ మధ్య మనం కలుగ చేసుకోకూడదు."

"చంపేస్తుంటే చూస్తూ ఊరుకోవాలా?"

"కాదనకో మనం వెళ్తామనుకో. అతగాడు మా గొడవ మీ కెందుకూ? అంటాడు ఆవిడేమో నా మొగుడు నన్నుకొడితే కొడతారు. మీ కెందుకు? అంటుంది. అపుడుమనం వెర్రి ముఖాలు వెయ్యాలి. ఈ సమాజం అంత చప్పున బాగుపడదు జయా మనం బాధపడటం అనవసరం అంటాను"

"అనవసరం అంటారా? అంది ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ.

"మనం మనిషి జన్మఎత్తాక ఎదురుగుండా అన్యాయం జరుగుతుంటే, చూస్తు ఊరుకోవడం, అమానుషమండీ. ఒక తప్పు చేసేవారికంటె, అది చూస్తూ ఊరుకున్న వారిదే తప్పు. అలా వినోదం చూస్తూ చాలా మంది అఘోరిస్తారు కాబట్టే ఈ అన్యాయాలు చాలా పబ్లిక్‌గా జరిగిపోతూఉంటాయి."

"ఆవేశంలో అలా మాట్లాడుతున్నావు. ఆలోచించిమాడు నేనెళ్ళి వాణ్ణిఆడ్డుకుంటాననుకో వాడు నామీద తిరగబడి నన్ను తన్నితే, నువ్వు ఓర్చుకోగలవా?"

"ఓర్చుకుంటాను" అంది ధీమాగా.

ఆశ్చర్యంగా చూశాడు ఆమె కేసి.

"నాకు తెలుసు. మీ చూపుల అర్థం. ఏ స్త్రీ అయినా తన భర్త వీరుడూ, ధీరుడూ అయితేనే సంతోషిస్తుందండీ, గర్విస్తుందండీ"

అర్థంగా చూశాడు జయకేసి.

"నీకింకా ప్రపంచం తెలియదు జయా ఏ పనికైనా ఆవేశం తగదు. ఆలోచన కావాలి. దీని పరిష్కారం తరువాత ఆలోచిద్దాం" వచ్చి హాయిగా పడుకో."

"హాయా? సాటిస్త్రీ అలా ఏడుస్తుంటే"

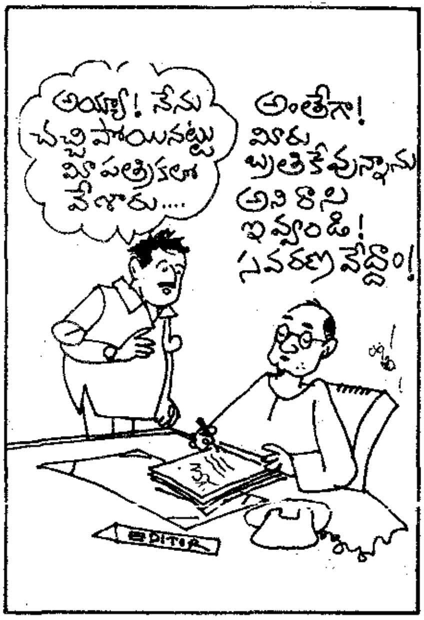

ఆపై మాట్లాడలేకపోయింది. దుఃఖంతో ఆమె గొంతుపూడుకుపోయింది.

ఆ తరువాత రోషంతో వేదనతో దిండూచాపా క్రింద పరుచుకు పడుకుంది.

పిచ్చి జయా" అని తనూ క్రిందకు వచ్చి ఆమెను గుండెలమీదకు చేర్చుకుని నిమురుతూ" నువ్వెంత అదృష్ట వంతురాలివో గ్రహించావా" అన్నాడు.

ఆమాటకు అమాంతం అతణ్ణి విడిపించుకుని ప్రక్కకి తోసేసి "మీరింక మాట్లాడకండి" అంది అసహనంగా.

మరిహ జయని కదపకూడదని తలమీద చేత్తోరాస్తూ "ఈ సమస్య చాలా జటిల మైనది. చాలా రోజులనుంచి సమాజంలో వచ్చింది. సమాజాన్ని మార్చటం అంతసులభంకాదు జయా" అన్నాడు మెల్లగా.

"సమాజాన్ని మార్చక్కరలేదు. సాటి మనిషిని మార్చడానికి ప్రయత్నిస్తే చాలు"

"ఇక ఆమెను రెచ్చకొట్టకూడదు. తలని నిమురుతూ పడుకున్నాడు.

ఆవిడకి దెబ్బలు ఆగాయి. అరుపులూ ఏడుపులూ ఆగాయి. ఆ అరుపులు ఆగిన ఎంతసేపటికోగాని జయ నిద్రపోలేదు. వాసు కంటకంటె నిద్రపట్టలేదు.

* * * * * * *

ఆ మరునాడు జయ ఎన్నో లంఖణాలు చేసిన మనిషిలా అయిపోయింది. చీరమార్చుకోలేదు నిరునవ్వూలేదు. చలాకీగా ఆపలేలేదు.

చూపులతోనే ప్రశ్నించి. చూపులతోనే జవాబు పొందాడు. తనూ ముభావంగానే టిఫిన్ ముగించి "అలా బైటికి పోదాం వస్తావా?"

తెల్ల వెంట్రుకలు

ఆయుర్వేద చికిత్స ద్వారా వెంట్రుకలు తెల్లబడటం ఆపి తిరిగి నల్లటి జుత్తును పొందవచ్చు. జుత్తు రాలడం కూడా ఆగుతుంది. చికిత్సకోసం వెంటనే రాయండి.

ఒక ఫాయిల్ 25 రూ., మూడు ఫాయిల్స్ 70 రూ.లు.

RANI AYURVED (HATP| P.O. KATRI SARAI: GAYA

తెల్లమచ్చలు

తెల్లమచ్చలు 30 గంటలలోగా శాశ్వతంగా సహజమైన చర్మపు రంగులోకి మారతాయి. 7 రోజులపాటు ఉచితంగా మందును పంపుతాము.

RANI AYURVED (HAWP) P.O. KATRI SARAL GAYA

కొత్త శీర్షిక త్వరలో ప్రారంభం

మీతో మీ అభిమాన రచయిత / రచయిత్రి

పాపులర్ సాహిత్య ధోరణుల వల్ల ఎందరెందరో మంచి కథకులు, నవలా రచయితలు ఎక్కువగా పాఠకులకు సన్నిహితం కాలేకపోతున్నారు. కొద్దిమంది రచయితలు మాత్రమే పాఠకులతో 'ముఖాముఖి' కలుసుకోగలుగుతున్నారు. అయితే పల్లకి ప్రతివారం పాఠకుల అభిమానాన్ని చూరగొన్న రచయితల (రచయిత్రి) లతో ముఖాముఖి ప్రారంభిస్తోంది. ఈ 'కాలమ్'లో ఆయా రచయితలు తమ పరిచయంతో పాటు తమ సాహితీ ముచ్చట్లు పాఠకులకు అందిస్తారు!

(నోట్: దయచేసి ఈ ఫీచర్‌ను మరే పత్రిక కాపీ కొట్టరాదు)

అన్నాడు.

"నేను రాను మీరు వెళ్ళండి" అంది.

మరి బతిమాలిలాభం లేదని తనొక్కడే బైటికి వెళ్ళిపోయాడు వాసు.

ఆ రాత్రికూడా అదే టైమ్‌కి అదే రోదన.

వాసు ఏం మాట్లాడలేదు.

జయ అలా కిటికీ దగ్గరే కాలుగాలిన పిల్లిలా తిరుగుతూ విలవిల్లాడిపోయింది.

ఆ రోజూ చాప మీదే పడుకుంది.

ఆవిడకు నిద్రపట్టాక మంచం మీదకు చేర్చి. దుప్పటికప్పి ఆలోచనలో పడ్డాడు వాసు.

* * * * * * *

ఆ మరునాడు జయ, భర్త భోజనం చేసి ఆఫీసుకు వెళ్ళాక ఓ నిద్రతీసి, ట్విన్ ప్రోగ్రాం
కాన్సిల్ చేసి, చీర మార్చుకుని వీధిలో ఉన్న ఆ ఇంటిముందునుంచి నాలుగై
దు సార్లు తిరిగింది.

సమయం మధ్యాహ్నం 2 గంటలు దాటింది.

అటూ ఇటూ చూసి ఆ ఇంటిలో ప్రవేశించింది. అక్కడ ఆవిడ ఒక్కర్తె ఉంది. చాటలో బియ్యం పోసుకు ఏరుతుంది. జయని చూసి. అమాంతం లేచి రండి రండి. అని చాపపరిచి సంతోషంగా ఆహ్వానించింది జయని.

లావుగా పొడుగ్గా చాలా ఆరోగ్యంగా ఉందావిడ. పేరు రాజ్యంట. చక్కని నవ్వావిడే, "ఈవిడా దెబ్బలుతింటోంది" అని ఆశ్చర్యపోయింది జయ. 'ఏ ధర్మం ఈవిడ్నిలా కట్టిపారేసింది? మనసులో మెదిలిన భావం.

తరువాత నెమ్మదిగా సంభాషణలోకి దింపి ఆవిడ్ని, మెల్ల మెల్లగా సంగతులు రాబట్టింది.

ఆవిడా, భర్తా, అత్తగారూ ముగ్గురేనట వాళ్ళకుటుంబం 'చిన్నకుటుంబమేనే,? అనుకుంది

'అత్తగారికి భర్తఒక్కడే సంతానమట. అతను పుట్టినకొద్దిరోజులకే ఆవిడ భర్తపోయాట్ట. ఇతణ్ణి అల్లారుముద్దుగా కంటికి రెప్పలా కాపాడుకొచ్చిందట. అతడు చాలా బలహీనంగా ఉంటాడట. తమ పెళ్ళిఫోటో తీసుకొచ్చి చూపించింది. సన్నగా పొడుగ్గా తోస్తే పడిపోయేలా ఉన్నాడు. అత్తగారు పొట్టిగా బక్కగా ఉంది. వాళ్ళిద్దరి ముందు ఈవిడే భారీగా ఉంది.

ఇంట్లో కొడుకుని, ఒక్కక్షణం వదల్దట. కొడుకుపనులన్నీ చాలా వరకూ తనే చేస్తుందట. మొగవాడు ఇంట్లో అవసరాలు తీర్చుకోవాలి. వీధిలో సరదాలు తీర్చుకోవాలి అంటుందట.

'కర్మ కర్మ మనసులోనే తిట్టుకుంది. అదివింటున్న జయ.

"ఆయన మిమ్మల్ని ఎందుకని కొడతారు?" అంది తెగించి "ఎందుకేమిటి? ఇంటికి రాగానే ఏవేవో నేరాలు చెబుతారండీ, అవి విని విని వేడెక్కి నన్ను కొడతారు"

అతను పొట్టి[illegible]. తను అందదుకాబట్టి. ముక్కాలిపీట వేసుకుని ఎక్కి, మరీ కొడతాడుట. ఆపీట అత్తగారు [illegible]

ఇది వినంగానే పట్టరా[illegible] జయకి. అతికష్టంమీద నవ్వుల[illegible]ట్టింది. 'ఇంత భారీ మనిషిని పీలగా[illegible] చేసిందో, పనిబాగా గొడ్డు[illegible] కాబోలు అనుకుంది."

ఒకే గది, గదినానుకుని[illegible] ఉంది. అందులోనే వంటా భోజనా[illegible] అదీలేదు. రె[illegible] ఓ [illegible]

'లెగ్ లెస్ హీరో'

ఇతనికి కాళ్ళు ఏక్సిడెంట్‌లో పోయాయి. అయినా కుంగిపోయి, టెలిఫోన్‌బూతు పెట్టుకుందామనుకోలేదు. నార్మెన్‌కు పట్టుదల ఎక్కువ. అందుకే కృత్రిమ కాళ్ళ కేంద్రానికి వెళ్ళి రెండు కాళ్ళకూ రెండు 'లింబ్స్'ని తగిలించుకుని ఇల్లు చేరాడు.

అప్పటి నుడి నార్మెన్‌కు ఎవరెస్ట్ శిఖరాన్ని ఎక్కాలన్న తపన అగ్గిపుల్లలా ప్రారంభమై దావానలంలా పెరిగిపోయింది.

పట్టుదల, సాధన ఉంటే సాధించలేనిదేమీ లేదని కాళ్ళులేని నార్మెన్ ఎవరెస్ట్‌శిఖరాన్ని అధిరోహించి రుజువు చేశాడు.

టేబులూ కుర్చీ దాని మీద చిన్న రేడియో. ఏవేవో చిన్న చిన్న రేకు పెట్టెలు. ఇతరసామాన్లు ఉన్నాయి.

చిన్న ఉద్యోగం కాని అత్తగారి దగ్గర చాలా డబ్బు ఉందిట. చాలా నగలూ ఉన్నాయట.

"మరి మీ కలయిక? సంకోచిస్తూనే అడిగేసిం ది తడబాటులేక.

"ముగ్గురు వరసగా పక్కలు వేసుకు పడుకుంటామండీ. ఆవిడకు రాత్రులు సరిగా నిద్ర పట్టదు. ఆవిడ బాగా నిద్రపోయినపుడు. ఇద్దరం ఒక దుప్పటి క్రింద చేరుతాం" అంది బిడియపడుతు.

"మీరిద్దరూ మాట్లాడుకోరా"

ఊహూ మాట్లాడుకోనీయ దండీ అసలు మా ఆయనకు పై అలవాటులు కూడా ఉన్నాయి. నా అవసరం ఆయనకేం లేదు. నన్ను కొట్టడం తప్ప. సుఖం లేకపోయినా కొట్టకుండా ఉండే బాగుండునండీ" అంది కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతమై.

"మీ పుట్టింటికి పోరాదు కొన్నాళ్ళు"

"అక్కడ అసలే సవితల్లండీ అంతా ఆడపిల్లలు. నేనలా పుట్టింటి కొస్తే వాళ్ళ పెళ్ళిళ్ళవవని నాన్న పిన్ని. ఇంతకంటే ఎక్కువ దంచుతారు"

"అయ్యో పాపం" అని నిట్టూర్చింది జయ.

"మీరు చదువుకున్నవారు అన్నీ అర్థం చేసుకుంటారని ఏమీ దాచకుండా చెప్పేశాను. ఎవరిదగ్గరా అనకండి సుమా?"

"ఛా ఛా ఎంతమాట? ఎందుకు చెబుతానండీ అ
సలు మీ బాధ చూస్తునే విషయమేమిటో తెలుసుకుందామని ఇలావచ్చాను"

"మీరు మీ ఆయన నిలుకాగోరింకల్లా తిరగడం చూస్తూ ఉంటాను. తరచూ వస్తూ ఉండండీ. మా అత్త బజారు కెళ్ళినపుడు పిలుస్తాను"

"అలాగేనమ్మా ఈ సమస్యకు పరిష్కారం ఆలోచిస్తాం నేనూ ఆయనూను" అని లేచి వచ్చింది. ఎక్కడ ఆవిడ అత్తగారు కన్నేస్తుందో అని భయపడుతూ.

* * * * * * *

ఒక వారం రోజులపాటు మబ్బు పట్టిన ఆకాశంలా ఉంది జయ. ఓ ముస్తాబులేదు సరదా లేదు. చలాకీగా లేదు. టిఫిన్స్ అసలే చేయడం మానేసింది. తనే హోటలునుంచి తెచ్చేవాడు.

వారం పదిరోజులు దాటాక సర్దుకుంది జయ.

అమ్మయ్యా అనుకున్నాను.

ఈ రోజు పెళ్ళి కూతురులా ముస్తాబైంది జయ.

ఏంటి విశేషం అని కళ్ళెగరేస్తూ అడిగాడు.

ఏం లేదన్నట్లు బుజ్జతిప్పి, పెదవి విరిచింది.

ఆ రోజు మామూలుగా కులాసా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ భోజనం చేశారు.

ఆ రాత్రి పువ్వులా పరిమళిస్తూ సరాసరివచ్చి అతని ఎదపై వాలింది.

వాసు కెంతో సంతోషమయ్యింది.

"ఇప్పుడు పక్కింటి సస్పెన్స్ తప్పింది చూశావా? వాడు మా ఆఫీస్‌లోనే నా క్రింద పని చేస్తున్నాడు. నీ పెళ్ళాన్ని కొట్టినా, ఆమె కళ్ళల్లో నీళ్ళు చూసినా చూడు నేను నీకు ఇంక్రిమెంట్లు, ప్రమోషను రాకుండా చేస్తాను. అని వార్నింగ్ ఇచ్చాను.

"అంతమాత్రానికే వాడికి బుద్ధొచ్చిందంటారా"

"కాక?"

"నేనూ ఆవిడకి ఛోకా వేశాను. ఆవిణ్ణ కొట్టేటప్పుడు అటూ ఇటూ కదిలేటప్పుడు పీట తన్నేయ్యమన్నాను. ఆవిడ అలానే చేసింది. పీట మొగుడు అత్తగారిమీద పడ్డారు. ఆవిడా పడింది. పెద్ద దెబ్బలేం కాదుకానీ కట్లు అవీ కట్టించుకున్నారు.

ఆ తరువాత అత్తగారితోనూ బాగాస్నేహం చేశాను. ఆవిడ కోడలిమీద నేరాలు చెప్పడం నేను ఇదైపోతున్నట్లు సానుభూతి కురిపించడం. చివరికి ఓ రోజు. "మీ కోడలు అసలే భారీ మనిషండీ ఏదైనా ఓ రోజు తిరగబడిందంటే మీపని సరి అయిపోతుంది. పేపర్లో ఇలాంటివి ఎన్ని చూడటం లేదు. అందునా మీదగ్గర చాలానగలున్నాయటగదా. ఈ రోజుల్లో కొట్టడాలూ తిట్టడాలూ పనిచేయవు పూర్వంలా భయాలుండటం లేదు కోడళ్ళకి. అందుకని కోడల్ని మచ్చిక చేసుకోండి. అదే మీకు సేఫ్టి తల్లిలాంటి వారు మీ క్షేమం గోరి చేబుతున్నాను. అన్నాను"

మంత్రం బాగా పనిచేసింది. ఆవిడ మారి పోయింది. గది కొడుక్కి కోడలికి ఇచ్చి తను వసారాలో పడుకుంటుంది." అంది కిలకిలానవ్వు తూ.

"అయితే ఇది నీ ప్రతాపమన్నమాట.

"అబ్బే మీదే"

"మళ్ళీ అదేంటి?"

"ఆరోజు మీరు ఆవేశపడకూడదు. ఆలోచన చేయాలి అన్నారుగా చేశాను"

"అమ్మదొంగా" అంటూ జయను బిగి కౌగిలిలో బంధించాడు.

ప్రక్కింటి కిటికీలోంచి శ్రావ్యంగా రేడియోగాన

"సన్నజాజి తీగలాగ నిన్ను చేరుకున్నాను"

నిండుమనసు పందిరి కాగా నిన్ను అందుకున్నాను."

"సినారెగారి కవితని సుశీల గానం. అబ్బ ఎంత బాగున్నదో. పాట విననీయండి అంది గోముగా జయ.